

Befejezés előtt

Egyiptomba, Indiába, Csehszlovákiába is szállít a DIMÁVAG gépeket. Képünkön: Bodó Sándor és Horváth János szerelik egy papírvágó és festő gép összeállításán szorgoskodnak.

Sz. Gy.

Kevés az eke — fékezi az őszi munkát

Egy mezőkövesdi megbeszélésen, amelyen résztvettek a járás termelőszövetkezeinek elnökei is, többen szóvtették, hogy a rendelt traktorokhoz nem kapnak ekéket.

Nem azért vásároljuk a drága gépeket, — szöjt az egyik résztvevő — hogy az iroda elé állítsuk látványosságnak. Ilyen luxus sokba kerül a tsz-nek. — Valóban kevés új eke érkezik a traktorokkal, s a kövesdi megjegyzésekhez hozzá kell tenni, hogy mást is elhagynak mostanában ezek a bíráló szavak. Csaknem valamennyi jársunkban hasonló a helyzet, s ez komoly problémákat okoz. Az év során rendelt erő- és munkagépekre a termelőszövetkezetek már tervet készítettek. Tudják, mikor érkezik, s ettől a naptól kezdve számítanak annak munkájára. A számolást sajnos gyakran keresztlúzza az ismertett helyzet, kezdődik a futkosás a géppalomásokhoz, más termelőszövetkezetből kell gépeket kölcsönkérni. Jelenleg is ez a helyzet, pedig tudjuk, hogy az őszi talajmunkák ideje nem tegnap érkezett el. A magot időben földbe kell juttatni.

Beszéltünk a megyei tanács illetékeseivel is erről. Megtudtuk, hogy ebben az évben 52 darab Super Zetort kaptak a tsz-ek, de a rendelt és hozzá tartozó ekékből egyetlen egyet sem. Az ugyancsak a tsz-ek által vásárolt 130 darab MTZ nagyobb teljesítményű belorusz traktorhoz mindössze 31 ekét szállítottak, egy részükhez pedig nem kapnak kiutalást sem. Az új kiváló földművelő gépeket így szállításra fogják, hogy mégis hajtsanak valami hasznát.

Áthidaló megoldásként a megyei tanács mezőgazdasági osztályának javaslatára PCW

típusú lengyel ekéket vásárolnak a termelőszövetkezetek. Ez azonban sajnos csak fél-megoldást jelent, de sokszor még annyit sem, mert a hidraulikával működő ekékkel elmentben (ilyenek tartoznak a traktorokhoz) ezek nehezen tudnak alkalmazkodni a kötélt talajokhoz, dombos, lejtős helyeken pedig egyáltalán nem lehet alkalmazni. Az eddelényi Alkotmány Termelőszövetkezet is ilyen ekét vásárolt, de túl kellett adni rajta, mert a dombos, lejtős talajviszonyok mellett nem vált be. Ilyen tapasztalattal más termelőszövetkezetben is lehet találkozni. Érthető tehát, ha a tsz-ek tartózkodnak a szükségleten, céltalan kiadásoktól.

Hatékony változást várnak a termelőszövetkezetek. A TECHNOIMPEX Külfertékelmi Vállalatnak kell orvosolnia a hibát, a megyei tanács illetékeseinek tájékoztatása szerint. Egy alkalommal itt volt a csehszlovák gyár egyik műszaki megbízottja, ahol a Zetorok készülnek. Tájékoztatója szerint ekét is lehet kapni, ha azt megrendelik. A TECHNOIMPEX foglalkozik a gépek vásárlásával, neki kell tehát a tartozékok biztosításával is törődni, különben a mulasztás a talajmunkálathoz is fékezi, s amikor beköszönt az őszi esős időszak, az elmaradást már nehéz pótolni.

Ülést tartott a megyei tanács mezőgazdasági állandó bizottsága

Október havi ülését — munkaterv szerint — Tarcalon tartotta a megyei tanács mezőgazdasági állandó bizottsága. Meghallgatta és megvitatta András István megyei szőlészeti felügyelő tájékoztatóját, az állandó bizottság által javasolt és a megyei tanács által elfogadott szőlő és gyümölcsstermesztési tanácsi rendelet végrehajtásáról — a megye szőlő, gyümölcs és zöldségstermesztési távlati tervének elkészítéséről — jelenlegi helyzetéről. Majd a tennivalókról szöjtak a jelenlévők.

Villamosítják az ózdi trióhengersort

Az Ózdi Kohászati Üzemek trióhengersortját, amelyen a hajók, vasúti kocsik anyagát, a különböző épületszerkezeti acélokat hengerlik, több mint ötven éves, rossz határfokú gőzgéppel üzemeltették. Ezért a gazdaságosabb és biztonságosabb termelés céljából a régi meghajtóművet új, kétezeröttszáz lóerős villamosmotorral cserélik ki. A mintegy nyolc millió forintot igénylő korszerűsítési munkát megkezdették. Az új berendezést előreláthatólag december elején helyezik üzembe. A hengersorozat villamosításával — számítások szerint — évente mintegy húszezer tonna szénét takarítanak meg. Így a korszerűsítésre fordított összeg két éven belül visszatérül.

Az állandó bizottság megállapította a tarcali „Tarcál Vezér” Termelőszövetkezetet, elbeszélgettek a vezetőkkel és tagokkal, majd a tsz problémáinak megoldásához határozati javaslatban kéri a megyei tanács végrehajtó bizottságának segítségét.

Az állandó bizottság felkéri a jelenleg 112 főből álló aktivahálózatát, hogy működési területükön segítsék az állandó bizottság által megadott szempontok alapján a szőlő- és gyümölcsstermesztési tanácsi rendelet végrehajtására irányuló munkát, ellenőrizték a határidős tennivalók végrehajtását.

Az állandó bizottság öt határozati javaslattal fordult a megyei tanács végrehajtó bizottságához, melyekben a szőlő és gyümölcsstermesztés terén mutatkozó problémák megoldásához kéri a vb. segítségét.

Az állandó bizottság ülésén jelen voltak: Vaskó Mihály elvtárs, országgyűlési képviselő, a megyei pártbizottság mezőgazdasági osztályának vezetője, Laczkó István elvtárs, a megyei tanács mezőgazdasági osztályának vezetője, Lengyel Béla elvtárs, a szerencsi járási tanács mezőgazdasági állandó bizottságának elnöke. Az országgyűlés mezőgazdasági állandó bizottsága képviselőiben jelen volt Grescsák János országgyűlési képviselő.

ÉRTI A DOLGÁT

— AHOGYAN EDDIG történt a sertéshizlalás, az egyenlő a pazarlással. 5-6 mázsa, drága abrakot (árpat, kukoricát) feleltetni egy sertésnek nem szabad. Ez még a magángazdaságokban is luxus volt, s a tsz-eknek teljesen más utat kell járnia.

Az Állatforgalmi Vállalat putnoki, ózdi járási kirendeltségének vezetője, Szabon György mondja ezeket a szavakat. S hogy elmélyedünk a témában, szavai nyomán még inkább elméjünkbe ömlik a törperegő, mindennel számoló szakember. Magamfajta, falszított városi nem is gondolja, mennyi vesződség, kevésbé látványos munka után kerül az ízetes karaj a konyhára.

Hol kezdődik a hizlalás? Ennek bizony sok az összetevője. Meg kell választani a fajtát, lehetőleg fehér hússertést, ezenkívül jó szállás és megfelelő gondozó kell. De mindez csak a kezdet. Ott kezdődik a szakma művészete, amikor megválasztják a takarmányt, az etetés felől döntenek.

— Az eddigi hibák abból

származnak — sorolja Szabon György —, hogy 25-30 kilogrammos sertéseknek árpat, kukoricát adnak. Az ilyen jószág — ha eléri a 70-80 kilo-

Szabon György

grammot — betokásodik. Hogyan helyes? Amíg a süldő el nem éri a 45-50 kilogrammot, addig lehetőleg kiegészítő takarmánnyal kell etetni: kony-

hai hulladékkal, korpával, burgonyával, tőklével és elegerendő friss lucernával. 1 kilogramm korpa 4-5 liter vizet is felvesz. Ez tágtítja a beleket, s később, amikor 45-50 kilogramm után megkezdődik a hizlalás, nyugodtan lehet adni annyi abrakot, amennyit a sertés jóízűen elfogyaszt, vagyis jólakik. Gyakorlatból mondom: ahol így járnak el, ott 3 mázsa abrakkal 6 hónapos hizlalás után el lehet érni a 110-130 kilogrammos átlagsúlyt.

Ennyit a műhelytitkokról. Bizonyágképpen azt, hogy a fenti recept nemcsak szavakban, de a gyakorlatban is megállja helyét. Baráti, rokon szálak fűzik a kirendeltség vezetőjét a vadnai Egyetértés Tsz-hez. S a tsz él is az ismeretség adta lehetőséggel. Az idén már alkalmazták is a gyorshizlalási eljárást. Egyenként 3 mázsa abrakot etettek fel a hízókkal, s 6 hónap után elérték a 130 kilogrammos átlagsúlyt. Huszonkét sertés 12 ezer 500 forint tiszta hasznót hozott a termelőszövetkezetnek.

Szabon György, a fiatal szakember, mezőgazdasági technikus, gyakran kurtítja meg pihenőnapjait. Szívesen időzöl el a termelőszövetkezetben, s ahol figyelemmel hallgatják tanácsait, ott nem sajnálja a fáradságot, az apró, de fontos magyarázatot. Sokszor csak este kerül haza. Motorral járja a két járást. Természetesen az elsődleges feladata az állatgyógyászati feladatok, hogy a megyében az irányítás alatt dolgozó kirendeltség teljesít leggyegetlenesben a felvásárlási tervet, s ahol kihagy a felvásárló tudománya, oda ő is elmegy, s személyesen is segít.

Természetesen a szavak olykor elszállnak, a jó tanács olykor az egyik fülnél bejut, s a másikon eltávozik. Ezért a sertéshizlalásra vonatkozó tanácsait papírra fekteti, s így juttatja el a termelőszövetkezetekhez. Ez jó a tsz-nek is, mert olcsóbban állítja elő a húst, a zsírt, a vállat, pedig könnyebben tudja szerződéseit lebonyolítani.

SZERÉNY egyszerűséggel mondja a fenti szavakat Szabon György. Arcának színe, melyet a friss levegő festett, pirosposzsgásra, még élénkebb lesz, mikor arra utalok, hogy ezt a beszélgetést közreadjuk. Szabódnak, végül kompromisszum születik: dobszó és diszfőjelzők nélkül, a lényegyet. Azt hiszem, így tettem.

— garami —

Bolgár íróvendég Borsodban

Nikolaj Szokolov, bolgár író és műfordító három hónapos tartózkodásra hazánkba érkezett. A neves író csütörtökön Miskolcra látogatott. Megtekinthette városunk nevezetességeit, ellátogatott Lillafüredre és Tapolcára, csütörtökön este pedig találkozott a borsodi írókkal. Ma megyénkkel ismerkedik, Tokajba és Mádra látogat el. Vasárnap résztvesz az Országos Grafikai Biennálé megnyitó ünnepségén.

Nikolaj Szokolov tervbe vette azt is, hogy több Miskolcon élő költő verseit bolgárra fordítja.

A bolgár íróvendég hétfőn búcsúzik el Miskolctól.

Körjáratot alakítanak ki a jósvafői cseppkőbarlangban

Borsod megye egyik leg szebb természeti szépsége az Aggtelek-i Jósvafővel összekötő, több mint 15 kilométer hosszú barlangrendszer. A barlangban látható csodálatos cseppkőképződményeket az idén már mintegy 100 ezer hazai és külföldi turista tekintette meg. Különösen sokan keresték fel a barlang aggteleki részét, ahol az elmúlt évben a Felszabadulási ág feltárásával és új kijárat nyitásával körjáratot alakítottak ki. Így a látogatók az egy kilométer hosszú útvonalon mindig más és más cseppkőképződményekben gyönyörködhetnek.

A tapasztalatokat felhasználva, az idén a barlang jósvafői részét is tovább fejlesztik. Erre a célra az IBUSZ több mint 4 millió forintot fordított. A munkák során az úgynevezett Vörös tónál új barlangkijáratot építenek és onnan kezdve egészen a Tengerem Szálló-i barlangbejáratig korszerűsítik a villanyvilágítást. Az így kialakuló, 2 kilométer hosszú körjáratban — amely áthalad az óriások termén is — higanyreflektorokkal, rejtett fénycsövekkel és nátrium gőzzel világítják meg a különböző alakú cseppkőeket. A barlang bővítési munkáját, illetve a sziklafal átvágását az új kijáratig a napokban kezdték meg.

ÓNODVÁRI MIKLÓS

"Sárga dosszié"

XVIII.

Ha valaki messziről látja, azt hiszi, rosszban tőri ott a fejét; talán megint öngyilkosságot akar elkövetni, s azért áll már órák óta az ablak előtt, mert visszariadt a mélységtől... Egyszer már véget akart vetni az életének, de megakadályozták. Szerelmi bánata kergette öngyilkossággá, nem látott más kiutat, sivar, kilátástalan helyzetéből. Annak idején egy átmulatott bál éjszaka vetette a könyvmű fiú karjaiba. Vakon követte a határon túlra.

— Gyere, gyere! — húzta a fiú. — Odakint megesküszünk! Boldogságot, szerelmet ígért és ő követte volna akár a világ végére is. Hiszen szerette! S őt is hívták a rózsaszínű álmok, csalogatta a kalandvágy, amely egész úton kacérkodva futkosott előtte.

De a lágerélet kijózanította, keserves csalódást okozott mindkettőjüknek. A kalandvágy éhes fiút a kiábrándulás egy másik nő mellé kergette és kihajózott vele Amerikába.

Othagyta a szerencsétlenné tett lányt, egyedül, a legnagyobb kilátástalanságban.

Három napig sírt egyfolytában. Vigasztalhatták, mondhattak akármit, a szép szavak nem gyógyíthatták vészó szívet. Hogy mi lesz ezután ebben a rettenetes állapotban? Erre a kérdésre nem tudott felelni. A csalódás kiábrándította a fiúból, de mihez kezdjen idegenben, születendő gyermekével? Hiába törte a fejét, nem talált semmi vigasztalót. Ha lenne idekint valakije: rokona, ismerőse; ha itt lenne az öccse, talán még lehetne megoldást keresni, reménykedni, talán még várhatna valamit az élettől. De így? Így csak egy megoldást talált... A halált! Pedig, hogy szeretete az életet, hiszen olyan fiatal volt még, s ime, mégis bezárult, vége! Éjjelente, amikor lefeküdt és magányosan, álomtanul belebámult a sötétségbe, óriási siralomháznak tűnt éhes fiút a kiábrándulás egy másik nő mellé kergette és kihajózott vele Amerikába.

szalmán, pircseken. A halálraítéltek keserves életét élte, amíg számukra is nem üt az utolsó óra. Nekik talán még lehet, de az ő számára nincs menekülés. A baj nőttön nő, s egyszercsak észreveszik majd mások is... Azon a napon már dél óta készülődött a halálra.

Levelet akart írni az édesanyjának: keserves sirással teli levelet, de összetépte a harmadik sor után. Minek szomorítsa még ezzel is? Minek hagyjon hátra ilyen szörnyű emléket? Megmosakodott, lefeküdt, gondolatban elbúcsúzott mindenkitől, s akkor... akkor bevett a rengeteg gyógyszert! Hamarosan zsibbadás futott végig rajta, elernyedtek végtagjai, becsukódott a szeme és lázas álomba merült, amelyből a láger rendelőjében ébredt fel.

Hát így volt!

Ugyan ki lehet az a magyar orvos, aki felébresztette, egész éjszaka virrasztott mellette, visszaadta őt az életnek! Sose látta többet. Őt Helmut dok-

tor Bécsbe küldte, a vöröskereszt kórházban gyógyíttatta ki és aztán ide hozták szobalánynak ebbe a szállodába. S most terveket szövöget, számolgatja a pénzt, hogy mennyivel van több tegnap óta. Mennyi kell még ahhoz, hogy hazamehessen? De hogy fogadják majd otthon? Annyi mindent mesélnék...

Hetek óta úgy jár-kel a földön, mint az alvajáró. Komor, szótlan, egész nap teng-leng ide-oda, kerülül az emberek, mert attól fél, hogy arcáról leolvassák gondolatait. Dél óta álmodott már az ablakban és ezrével rohanták meg az emlékek, gyötörte, kínozza a honvágy. De ha arra gondolt, amit a szállodai alkalmazottak a magyarországi viszonyokról beszélték, félelem szállta meg és a hazavágyódó felfokozott lelőhadtak. Mindig azt kérdezte magától:

— Mit tegyek? Mit tegyek? A harmadik emelet 26-os számú szobájában egy francia öregúr lakott. Ügynökrele, kereskedelmi utazó, két-három hónapig tartózkodott egy-egy városban. Zsuzsa nem tudta, melyik cég képviselője. Két-szer-háromszor beszélgettek, amikor a reggelit felvitte, mert az öregúr mindig az ágyban reggelizett. Hozzászólt már, hogy ha hívják, zavartalanul benyisson a vendég szobájába. Az öregúr mindig

mosolyogva fogadta: teát reggelizett egy fél citrommal, vajjal zsemelé. Mindennap adott borralát, s soha nem mulasztotta el, hogy azt ne mondja:

— A magyar nők nagyon csinosak!

Magában mosolygott a vén kandur bókjain, de azért jól esett neki. A 26-os szobában mindig szívesen nyitott be. Valami kis szimpátiát érzett a deressedő hajú öreg iránt, felébredt bizalma, s reggel, amikor a teát felszolgálták, elárulta titkát.

— Haza szeretnék menni.

De az ügynök lehangolta.

— Ne törje a fejét butaságokon, eszébe se jusson, hogy visszamenjen — mondta. — Magyarországon börtönbe zárnak minden hazatérő menekültet... Tömegesen vetik börtönbe és akasztják fel az otthonmaradottakat is... Adjon hálát az istennek, hogy megszabadult a vörös pokolból és örüljön az életnek. Keresse meg itt a szerencsét. Maga csinos lány, még sokra viheti... nem muszáj ittmaradnia ebben a szállodában...

Dél óta elhanyagolta a munkáját, egyre azon töprengött, amit az öregúr mondott. A fájdó, gyötörő honvágy és a félelemérzet viaskodott benne.

Maradjon? Menjen?

(Folytatjuk.)